

РЕШЕНИЕ

№ 2831

гр. София, 20.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 23.07.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **3285** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 -4, вр. чл. 199, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от И А Главинова, в качеството ѝ на управител на „Ч. С. ИС“ О., гр. С., У. „С. Ш.” 28-30, срещу Решение № ПО - 3/27.01.2010 г. на Д. на ТД на Н. С. град, с което е потвърден отказ изх. № 53-03-186/07.01.2010 г. за замяна на обезпечителни мерки на основание чл. 199, ал. 5 от ДОПК, издаден от старши публичен изпълнител при ТД на Н. – гр. С., с който се отказва замяна на наложените обезпечителни мерки с постановление № 217/19.11.2004 г. В жалбата се правят доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното Решение № ПО - 3/27.01.2010 г., тъй като с предложението за замяна на обезпечителни мерки като обезпечение е предложен недвижим имот, който е на значително по-висока стойност, цената му, съгласно приложен нотариален акт надвишава почти два пъти размера на задължението. В тази връзка се излагат съображения, че е налице злоупотреба с правомощия от административния орган, която уврежда дружеството. Жалбоподателят счита за неоснователно и позоваването на разпоредбите на чл. 264, ал. 4 и чл. 229 от ДОПК, тъй като вземанията за обезпечаване на които са наложени обезпечителните мерки се оспорват по съдебен ред. Наложена възбрана ограничава възможностите на дружеството като собственик да ползват и се разпореждат с имота. Излагат се съображения, че по исканата замяна има вече постановено решение по адм. дело

№ 2328/2009г. по описа на АССГ, I отделение, 18 състав, което е задължително за административния орган.

Ответникът – Директорът на ТД на Н. - С. град, чрез процесуалния си представител мл. юрк. Н. взема становище за неоснователност на жалбата, като моли да бъде отхвърлена по мотиви, изложени в обжалваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Решение № ПО - 3/27.01.2010 г. на Д. на ТД на Н. - С. град е връчено на „Ч. С. ИС” О. на 23.02.2010 г., а жалбата срещу него е постъпила с вх. № 53-03-186/02.03.2010 г. - в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК и се явява допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

С Постановление за предварително обезпечаване на основание чл. 108, ал. 3 от ДПК изх. № 217/19.11.2004 г., издадено от Димитрина Димитрова Захарина – Териториален данъчен директор при Териториална данъчна дирекция С.-град са наложени обезпечителни мерки: заповед върху вземания в размер на 15 628,36 лв. на „Ч. С. ИС” О. от ТБ „Райфайзенбанк (Б)”, ТБ „Евробанк” и ТБ „Първа източна международна банка”; заповед върху движими вещи, собственост на „Ч. С. ИС” О.; и възбрана върху недвижим имот, собственост на дружеството, находящ се в гр. С., местност „В.-ВЕЦ-С”, бул „С. Ш.”, подробно описан в нотариален акт № 947410/24.03.2003 г., имота е с балансова стойност 35 341,88 лв. Мерките са наложени за обезпечаване на принудителното събиране на публични държавни вземания в предполагаем размер 98 000 лв. Посочено е, че активите на дружеството са в по-малък размер – 82 371,64 лв. Постановлението е издадено по мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения изх. № 03-02-00-3592 от 16.11.2004г. на Поля Иванова Златкова - ръководител на екип в ДП „Възраждане”, извършващ данъчна ревизия, възложена със АВДР № 426/12.07.2004 г., изменена с АДВР № 667/11.10.2004 г.

С молба вх. № 53-03-186 от 03.11.2009 г. на ТД на Н. – С. град жалбоподателката И Главинава, в качеството ѝ на управител на „Ч. С. ИС” О., е поискала замяна на обезпечителни мерки, наложени с Постановление за предварително обезпечаване на основание чл. 108, ал. 3 от ДПК изх. № 217/19.11.2004 г., като е посочила в молбата, че има влязло в сила решение по адм.дело № 2328/2009г. по описа на АССГ. С цитираното решение е отменено решение № ПО-13/05.03.2009г. на Д. на ТД на Н. С. град, с което е потвърден отказ изх. № 53-03-186/11.02.2009г. за замяна на обезпечителни мерки, издаден от старши публичен изпълнител при ТД на Н.-С., с което се отказва замяна на наложените обезпечителни мерки с постановление № 217/19.11.2004г., а преписката е върната на публичния изпълнител за ново произнасяне относно замяната на предварителни обезпечителни мерки, при съобразяване с новопредставените доказателства и указанията на съда. Във връзка със съдебното решение, жалбоподателката отново е поискала е на основание чл. 165, ал. 1 от

ДОПК, наложените с посоченото постановление обезпечителни мерки да бъдат заменени с възбрана върху собствен на дружеството недвижим имот, представляващ урегулирано празно дворно място, находящо се в гр. С., местност ж.к. „М – 4 – ж.к. Камбаните”, ПИ, планоснимачен № 1262 в квартал 41 и 43 по действащия регулационен план на гр. С., отреден за комплексно жилищно строителство, КОО и подземен паркинг – гаражи, представляващо празно неоградено и неоформено дворно място /нива/, с площ по скица 2 264 кв.м. Към искането е приложен нотариален акт за придобиването на имота, както и влязлото в сила решение на АССГ.

По повод на молбата, от старши публичен изпълнител е постановил отново отказ за замяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 199, ал. 5 от ДОПК, с изх. № 53-03-186/07.01.2010 г. на ТД на Н. – С. град. Мотивите за отказа са, че към искането е приложено само удостоверение за тежести върху недвижимия имот, като е дружеството-жалбоподател е отказало да представи допълнително изисканите от публичния изпълнител документи с искане изх. № 53-03-186/10.11.2009 г., а именно: разрешение за строителство върху урегулирано празно дворно място, находящо се в гр. С., местност ж.к. „М – 4 – ж.к. Камбаните”, ПИ, планоснимачен № 1262 в квартал 41 и 43 по действащия регулационен план на гр. С., отреден за комплексно жилищно строителство, КОО и подземен паркинг – гаражи, представляващо празно неоградено и неоформено дворно място /нива/, с площ по скица 2 264 кв.м. и доказателства за етапа на извършеното строителство. Посочено е, че с оглед преценката на публичния изпълнител да извърши замяната при наличието на условията за извършване на замяна, а именно да прецени равностойността на обезпеченията, отказа на дружеството да представи необходимите документи е основание за отказ на публичния изпълнител за исканата замяна.

Отказът е връчен на „Ч. С. ИС” О. на 16.01.2010 г. и обжалван в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК пред Териториалния директор на ТД на Н. – С. град с жалба вх. № 53-03-186/19.01.2010 г., към която е приложено удостоверение за тежести изх. № 50446/27.11.2009 г. от Служба по вписванията – гр. С., че за периода 23.12.2008 г. до 25.11.2009 г. по партидата на горепосочения имот има само едно вписване – покупко-продажбата с нотариален акт от 23.12.2008 г.

В срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК е издадено и обжалваното в настоящото производство Решение № ПО-3/27.01.2010 г. на Д. на ТД на Н. -С. град, с което жалбата е оставена без уважение и е потвърден отказ изх. № 53-03-186/07.01.2010 г. за замяна на обезпечителни мерки на основание чл. 199, ал. 5 от ДОПК, издаден от старши публичен изпълнител при ТД на Н. – гр. С., с който се отказва замяна на наложените обезпечителни мерки с постановление № 217/19.11.2004 г.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 199, ал. 1 - 3 от ДОПК, публичният изпълнител или съдът, след като обсъди възраженията на публичния възискател, може по искане на длъжника

да допусне заменянето на един вид обезпечение с друго равностойно обезпечение. Не е необходимо съгласието на публичния взискател само в случаите, когато е предложено съответно обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, като паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител. В останалите случаи наложеното обезпечение може да бъде заменено със съгласието на взискателя и публичния изпълнител чрез налагане на възбрана върху недвижим имот или на запор върху движими вещи или банкови сметки, посочени от длъжника.

Следователно, при постановяване на обжалваното в настоящото производство решение, както и на потвърдения с него отказ, директорът на ТД на Н. – гр. С. и съответно - публичният изпълнител действат при условията на оперативна самостоятелност и имат право на преценка дали предложеното обезпечение съответства на установените задължения, събирането на които следва да обезпечи.

Поради изложеното и предвид установените факти по делото, обжалваното в настоящото производство Решение № ПО - 3/27.01.2010 г. на Д. на ТД на Н. С. град е постановено от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, като същото е в съответствие със закона. Съдът в настоящия състав не споделя единствено изложените мотиви за отказа във връзка с възможността за приложението на чл. 264, ал. 4 от ДОПК, тъй като видно от обстоятелствата по делото, а именно: нотариален акт № 147, нот. дело № 2499 от 2008г. данъчната оценка на предложението за замяна имот е 47 713,80 лв., а балансовата му стойност е 300 000 лв. Възбранения имот с постановление № 217/19.11.2004 г. е с балансова стойност 35 341,88 лв. т.е. само това обстоятелство е достатъчно публичния изпълнител да прецени равностойността на обезпеченията и всякакви други допълнителни доказателства-разрешение за строеж и т.н. не са необходими за извършване на исканата замяна.

Освен това по процесния казус има влязло в сила решение на АССГ, което е задължително за административния орган и искането на каквито и да било документи, извън посочените в указанията и мотивите на съдебното решение следва да се третира като заобикаляне на закона и отказ от правосъдие.

В тази връзка с обжалваното решение следва да бъде отменено и делото да бъде върнато като преписка на публичния изпълнител за произнасяне при съобразяване с новопредставените доказателства. Предвиденото условие в чл. 199, ал. 3 от ДОПК относно необходимото съгласие на публичния изпълнител или взискател не дава възможност на съда да се произнесе по същество с решение, с което да допусне замяна на наложени обезпечителни мерки по ал. 1 от цитирания текст.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 3, вр. чл. 144 от ДОПК, Административен съд С. – град, Първо отделение, 7 –ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПО - 3/27.01.2010 г. на Д. на ТД на Н. С. град, с което е потвърден отказ изх. № 53-03-186/07.01.2010 г. за замяна на обезпечителни мерки на основание чл. 199, ал. 5 от ДОПК, издаден от старши публичен изпълнител при ТД на Н. – гр. С., с който се отказва замяна на наложените обезпечителни мерки с постановление № 217/19.11.2004 г.

Връща преписката на публичен изпълнител при ТД на Н. – гр. С. за ново произнасяне по молбата относно замяна на предварителни обезпечителни мерки, при съобразяване с указанията на съда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: